

MẠNG SỐNG CON NGƯỜI LÀ THÁNH THIÊNG

Tuần trước, Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ đã chính thức lên tiếng phản đối tư cách và niềm tin Công Giáo của TT Joe Biden về việc ông công khai chủ trương phá thai bất cứ dưới hình thức nào và thời gian nào của thai kỳ. Dư luận Ki tô Giáo nói chung, Công Giáo nói riêng và đa số những người phò sự sống rất bất mãn với chính phủ Biden, đặc biệt vấn đề này.

Sự sống của con người là thánh thiêng. Mọi người đều cần phải tôn trọng nó. Tôn trọng sự sống của mình và của người khác.

Những ai đã từng chứng kiến tại hiện trường hay trên truyền hình quang cảnh bạo loạn ở các trường học do nổ súng bừa bãi giết chết những học sinh vô tội, cảnh đưa xác những trẻ bị chết oan ấy ra nghĩa trang với những cảnh ngậm ngùi thương tiếc đau thương của cha mẹ chúng, của những người thân thương, bạn bè và của tất cả mọi người. Những bó hoa đặt nơi phân mộ, tại công trường, nơi những em bé ngã gục vì những viên đạn ác quái ấy. Những tiếng khóc nức nở. Những giọt nước mắt tuôn trào. Những ngậm ngùi đau thương!!! Tại sao lại để cảnh tượng ấy xảy ra nhỉ?

Ai đã từng chứng kiến cảnh nổ súng tại trường Trung học Stoneman Douglas High School ở Parland, Florida ngày 14/ 2/2018 làm chết 17 người, bị thương 17 người?

Rồi cuối cùng cha mẹ bà con... những người chết cũng phải đưa những người quá cố ra nghĩa trang, nơi an nghỉ cuối cùng. Hàng ngàn người hướng mắt nhìn về những đám tang ấy. Mục sư có, linh mục có, từ các giáo hội khác nhau, thấy đều hướng về những cái chết oan khiên ấy. Cầu nguyện cho linh hồn những người không may đã phải chết. Chắc chắn họ cũng có những cảm nghiệm như tôi. Bắn giết làm vỡ tim can mọi người, mọi cộng đồng. Quý vị không biết Parland nhưng tôi biết. Đó là một địa danh tốt, dân cư tốt, hiền hòa. Nhưng thảm cảnh kinh hoàng ấy đã xảy ra ở Stoneman H.S. và hiện trên TV. Một cảnh lạnh lùng bi thương không ai ngờ đã xảy ra. Bố mẹ những đứa trẻ vừa ôm hôn con từ giã chúng đưa chúng đi học mà không bao giờ thấy chúng trở lại về nhà....

Đây là một “hiện trạng bạo động tàn sát trẻ em”. Nó đánh động lương tâm con người ở mọi khía cạnh, đặc biệt về hai phương diện.

Về phương diện quốc gia, chúng ta đã mất đi cái cảm nghĩ bình thường và tự nhiên của một con người bình thường. Chúng ta cần khôi phục nó lại. Một người có lý luận bình thường và biết suy nghĩ thì hiểu là ăn, uống và thở là để sống, để được mạnh khỏe không phải để thành bệnh hoạn hay chết chóc. Tương tự như vậy, khi chúng ta nghe hay nhìn

hoặc học hỏi một điều gì, một hiện tượng gì mới là để đưa mình lên cao hơn, không phải kéo mình xuống nơi thấp hèn của tội lỗi. Cái đó nó được thành hình và nằm sâu trong tâm trí chúng ta. Hình ảnh khóa thân làm giảm phẩm giá người phụ nữ, nhưng nó lại khơi động cái dục của người đàn ông. Điều này ai cũng biết. Chắc không cần phải chứng minh. Đó là một cảm nghĩ bình thường.

Chắc nhiều người đã coi phim The Matrix. Tôi mới coi lại tuần trước trên TV. Rạp hát đầy nghẹt trẻ vị thành niên. Một quang cảnh làm tôi rùng mình: Các anh hùng mặc áo mưa choàng kín người và, với một cảnh tắm máu rất tàn bạo, có thể cho là anh dũng đã được đạo diễn truyện phim cho chiếu chậm lại... Họ giết chết cả hàng chục người bằng súng liên thanh. Tôi thoáng nghĩ không biết Biden, Harris có coi phim này không. Nếu có, chắc chắn quang cảnh phim trường này cũng không ngăn cản được họ....

Người có niềm tin tôn giáo, có một đời sống nội tâm dồi dào một khi đã bị lôi cuốn, liên hệ thâm nhuần thâm sâu vào những phạm vi như âm nhạc, nghệ thuật, văn chương hay kiến trúc cả hàng ngàn năm là vì họ cảm nghiệm thấy những thứ đó đã trở thành những khuôn mẫu đóng khung, nằm sâu trong tâm khảm, linh hồn họ. Rồi nó biến đổi thành tính tình. Căn nguyên gốc rễ bạo động trong văn hóa của chúng ta thì phức tạp rất nhiều hơn những loại âm nhạc như rock, trữ tình hay những cảnh bạo động trên TV hoặc phim ảnh ấy. Cảnh bắn giết ở trường trung học Stoneman Douglas rõ ràng là có âm mưu cả sau khi phim The Matrix xuất hiện. Nhưng cứ suy nghĩ bình thường thì ai cũng thấy bạo động do âm nhạc, video game, phim ảnh, TV... phải dẫn đưa đến một nơi nào đó... Và, nó đi thẳng vào nằm trong tâm hồn những đứa trẻ rồi sinh hoa kết trái tùy theo cách mà chúng ta không thể tưởng tượng được... cho đến khi những quang cảnh ấy xảy ra như ở Parland.

Một quan sát nữa. Chê trách những hoạt cảnh trình diễn nhạc rock bạo động giống như của Marilyn Manson thì quá dễ. Có khi lại cho là đúng. Nhưng vấn đề bạo động không ở yên tại đó như trong âm nhạc hay những phim ảnh đầy cảnh sát nhân đẫm máu. Thực tế là ở ngay trong chính chúng ta. Và nó không thể điều chỉnh bằng máy như máy điện tử được. Trong 4 thập niên qua chúng ta đã tạo ra một nền văn hóa cổ vũ bạo động với hàng chục cách thức khác nhau, bảy ngày một tuần. Đó là một phần của xã hội có tính lây lan. Khi chúng ta xây dựng, cổ động và tuyên truyền tính vị kỷ. Khi tiền bạc trở thành một giá trị phổ quát thì tại sao chúng ta lại có thể ngỡ ngàng, té ngửa khi mà suy nghĩ của cộng đồng chúng ta bị soi mòn lạc lối? Khi chúng ta tung hô, cổ động dùng vũ khí thì tại sao chúng ta lại bị “sốc” khi giới trẻ, con em chúng ta dùng súng? Khi chúng ta kết án kẻ giết người bằng hình phạt tử hình, chúng ta lại chính thức đóng dấu chấp nhận bạo động như một hình thức trả thù. Khi nơi nguy hiểm nhất của đất nước là bụng một bà mẹ, một đứa trẻ chưa được sinh ra, chưa được có tiếng khóc chào đời thì đã bị chặt đầu khi phá thai, ngay cả trong khi sinh đẻ.... Ngôn ngữ thể tục của họ về hành động này là “Sự sống chẳng là gì cả. Sự sống con người không phải là thánh thiêng”. Nhưng thực tế cho thấy có những hành động “giết người” nhưng không còn được gọi là “giết”. Những loại giết người này đã được luật pháp bảo vệ và tôn vinh thành một loại “quyền”. Khi chúng ta sống trong những cảnh ngược đời phi lý như vậy, tại sao chúng ta lại ngỡ ngàng trước

những hậu quả của nó? Cảnh giết hàng chục người như ở Parland sẽ ghi dấu nơi cộng đồng của chúng ta rất nhiều năm về sau. Nó là vết thương rỉ máu khó lành của cả đất nước. Chắc chắn nó không phải là lần cuối. Chúng ta đang sống trong một thế kỷ bạo động nhất trong lịch sử.

Chẳng có gì có thể biến chúng ta trở thành miễn nhiễm khỏi cảnh bạo động ấy, trừ khi chúng ta biết quan niệm, công nhận hay thề hứa coi mạng sống con người là thánh thiêng từ lúc còn trong bụng mẹ cho đến khi lìa đời chết một cách tự nhiên. Cuộc sống dân sự và cộng đồng mà chúng ta tạo dựng và đang sống thì quá dòn mỏng. Chúng ta đang làm mất nó. Tại sao cái văn hóa của chúng ta lại khuyến khích bạo động? Và nó khuyến khích bạo động như thế nào nhỉ?

Đừng ngừng lại với những dấu hiệu bề ngoài, những hiện tượng trước mắt. Hãy nhìn và suy nghĩ thật kỹ và sâu xa hơn... Những gia đình ở Parland và khắp đất nước Hoa Kỳ họ cần và xứng đáng được hưởng ít nhất là những tâm tư, cung cách và hành động đó.

Mạng sống con người phải được coi là thánh thiêng từ trong bụng mẹ cho đến khi chết một cách tự nhiên.

Fleming Island, Florida

Feb. 5, 2021

NTC

“TÔI TIN, CHÚNG TÔI TIN” – MẠNG SỐNG CON NGƯỜI LÀ THÁNH THIÊNG
Bác Sĩ Nguyễn Tiến Cảnh, MD.

<https://youtu.be/tMTM4JzEONY>

